

این یک کد است

«در ایام ماه ذی القعدة تأمل کنیم که ذکرهایی توصیه شده است. از اول ماه ذی القعدة تا روز عید قربان توصیه شده است در این چهل روز، روزی صد بار ذکر لا اله الا الله بگوییم. ذکر بایصیر نیز روزی ۳۰۳ بار توصیه شده است. بعضی هادر این ایام چله می گیرند که زمان انتشار این مصاحبه ممکن است که از ایام این چله چند روزی گذشته باشد، ولی در همین چند روز باقی مانده هم می توانند در خود با این اذکار آمادگی عرفه را ایجاد کنند. در این مسیر دهه اول ذی الحجه را هم باید به آن توجه کرد و با مراجعه به مفتاح دعاها و این روز را بخوانیم. ذکر دهه اول ماه ذی الحجه را پیشنهاد می کنم. خانم ها با معنی بخوانند و تأمل کنند که چرا برای قبل از عرفه توصیه شده است؟ این یک کد است، یک پیش نیاز برای ورود به عرفه.»

حواسمان به پیش نیازها باشد

«باید پاک سازی نفس را شروع کنیم تا به عرفه برسیم. در این روز خداوند لطف ویژه به بندگان خود می کند، اما کسانی این لطف ویژه را دریافت می کنند که پیش نیازهای عرفه را گذرانده باشند. در این روز رحمت ویژه مثل باران بر سر همگان نازل می شود، اما کسانی می توانند از این رحمت بهره ببرند و چه بسا خدا کثر بهره را کسب کنند که ظرف وجود خود را پاک کرده باشند. با هر گناهی ظرف وجود ما آلوده می شود، اگر با توبه آن را پاک کردیم، با انجام وظافت دینی در ابعاد مختلف و عبادت این ظرف را وسعت می توانیم بدهیم تا خدا کثر بهره را ببریم. این وظایف در حوزه ها و عرصه های مختلف است. از مادری و همسری بگیرد تا سیاسی و فرهنگی و اجتماعی. کسی در روز عرفه در حد کلان بهره می برد که ظرف خود را پاک کرده و گسترش دهد.»

راه کارهای یک دقیقه ای

هر روز صبح که بیدار می شویم به امام عصر (عج) سلام کنیم. دستمان را روی سینه بگذاریم و از همان جایی که ایستاده ایم بگوییم السلام علی المهدی. این به معنای این است که خودت را به آقا سپردی.

در حال کار، صلوات بفرستیم. همین الان که به ذهن شما آمد یک صلوات بفرستید. صلوات دعای مستجاب است. و ذکر استغفار در این ایام بسیار توصیه شده است.

از عید قربان تا شروع ماه محرم حداقل روزی یک بار توسل به امام حسین (ع) داشته باشیم. عرض سلام و ادب روزانه به حضرت داشته باشیم. صبح که بیدار می شویم دستمان را روی سینه بگذاریم و بگوییم السلام علیک یا ابا عبد الله...

یک صدقه روزانه برای اهل بیت (ع) به ویژه امام زمان (عج) کنار بگذاریم.

ثواب کارهای خانه را با شهدای کربلا تقدیم کنیم.

اگر حرم امام رضا (ع) می رویم به نیابت از امام حسین (ع) و کاروان ایشان زیارت کنیم.

روضة نباید جایی برای چشم و هم چشمی باشد. علاوه بر این هر پوششی را در این مجالس نباید بپوشیم. برخی لباس ها مناسب مجلس روضه نیست، این مجالس شأن دارد.

بچه ها را با محافل و مجالس امام حسین (ع) مأنوس کنیم. در مجالس برای بچه ها باید برنامه داشته باشیم و بچه ها را با خودمان به روضه ببریم. برای بچه ها مجلس بچگانه داشته باشیم، مباحث را با قصه و زبان کودکانه بگوییم و برای آن ها خوراکی باب میل خودشان را بخریم.

یک خانم برای شناخت امام (ع) و بعد شناساندن این جایگاه به بچه ها و خانواده نیاز دارد که اول بداند بر اساس آیات و روایات بهترین راه این است که زیارت جامعه کبیره بخواند، چرا که منشور امام شناسی است. پیشنهاد می کنم با این زیارت بیشتر مأنوس شویم. حتی اگر شده روزی یا حتی هفته ای یک فراز از این زیارت را بخوانیم و بنشینیم و تأمل کنیم درباره اینکه امام کیست و چگونه هدایت می کند؟ با این زیارت نحوه هدایت گری، محبت و جایگاه امام را در عالم خلقت می فهمیم.

در طول کارهای روزمره ابتدا خدا و بعد اهل بیت (ع) را در ذهن بیاوریم. در طول روز چون مادر هستیم و کارهای خانه را انجام می دهیم و پخت و پز داریم هر تعداد از مواد غذایی که برمی داریم به نیت باشد. مثلاً اگر سه تا تخم مرغ برمی داریم به نام امام حسین (ع) باشد. اگر دوازده پیمانه برنج است به نام امام زمان (عج) برداریم و کار را با اهل بیت (ع) مرتبط کنیم.

زیارت عاشورا را روزانه بخوانیم با درک معانی و آیه هایی که در این زیارت است.

به نیابت از امام حسین (ع) به دیگران کمک کنیم و کار را از خودمان ندانیم.

روضة خانگی برگزار کنیم و منتظر نباشیم که دیگران مجلس بگیرند. حساب دود و توبرای مجالس نکنیم و نگران هزینه ها نباشیم.

روضة باید الگوسازی کند و هدفمند باشد. از مهمان داری گرفته تا پذیرایی و محتوای مجلس باید باعث رشد فردی، خانوادگی، اجتماعی، سیاسی، دینی و... افراد شود.

در مراسم های دیگران مشارکت کنیم و کم نگذاریم.